

Chương 04

N c m t r i trên ôi má m n m àng c a Phan Lê ã khô t bao gi . Pha Lê thi p i trong m ng m . M t lát sau cô b ng t nh, nghe nh có m t l p keo th t m ng mà ai ã dán m t cho cô. M t thoáng suy t l i tr v , cô c ng không bi t chuy n x y ra ban tr a là th c hay m ? Nh ng chi c n m êm ái, cùng v i mùi h ng th m c a m ng i m i tinh và nh ng c n gió dịu d u nh l t nhanh kh p thân th cô m t c n gái óc th t s . L nào mình buông th n th . L p t c cô tr i d y c m t l i kinh nguy n và c ng ngh n chuy n ã x y ra. M t lát sau, d ng nh cô ã bình t nh tr l i.

Pha Lê vào toa-lét t m. Dòng n c m t nh t y xoá m i v t nh n i tâm h n c a cô. Th t lâu, cô m i lau khô tóc và thay .

Cô ch n b y ph c màu xanh ghi có ính n trên túi áo r i i xu ng sân v n. Phú Gia d ng nh c ng chu n b nh cô trong t th s n sàng n b nh vi n.

Pha Lê lên xe, Phú Gia l p t c cho xe ch y i. Pha Lê h i Phú Gia:

- Có c n mua gì vào th m bà không anh?

- Không. T i th m là c r i.

Pha Lê c Phú Gia d n n phòng bà Tuy t r i anh ra bên ngoài ch . Cô vào th m m t mình, nh ng c ng ch trao i v i ông Bình ít câu mà thôi, vì ai c ng có v m i m t r .

Ông Bình quay sang Ng c B ch ng i bên c nh:

- Con v ngh i, ba ây c r i. Có Phan Lê n th m m ài.

Ng c B ch kh nh ng mi m t nhìn Pha Lê r i nói kh :

- M tôi ang n m phòng ch m sóc c bi t. Các bác s không cho ai vào ó c . Ch bi t ng i ây ch i khi c n n là có ng i nhà ngay. Chuy n công ty c a ba ã có H H i trong coi, cho nên hai cha con túc tr c n i này. Cô ch c n ng bên ngoài phòng, nhìn qua c a ki n là th y m tôi n m ngay gi ng u tiên r i v i, ngày mai còn i h c n a.

- D .

Pha Lê làm theo l i Ng c B ch. Qu nhiên, cô nhìn th y bà Tuy t n m b t ng, ng i c ph b ng t m ch n bông tr ng, m t nh m nghi n. Cô ng ó nhìn m t lúc r i chào ông Bình ra v .

Trên ng v , Pha Lê nói v i Phú Gia:

- Anh d ng xe n i nào i, tôi mu n u ng chút cà phê.

Phú Gia li c cô m t cái r i ghé m t quán g n ó. Anh ch cho cô ng i tránh thùng loa r i g i m t ly cà phê en và m t ly cam v t.

Giêng anh khô cằn:

- Buồn chuyện gì à?

- Không.

- Cô đang đi tôi.

Nhưng cô mang ra, Phú Gia lấy lấy cam và phía cô. Pha Lê thì ra rớt nh:

- Tại sao ngó tôi là Phú Gia?

- Đó không phải là câu cô muốn hỏi, nhưng tôi sẵn lòng đáp lại. Vì tôi khá già. Tôi theo ông chẵn lâu ngày, nên cô có dịp hỏi làm tôi chút ít.

- Sao anh có niềm vui bồng tôi?

- Câu này thì cô không nên tò mò, nhưng không cần coi thường tôi như cô nh, và cô đừng quá tin tưởng gì tôi đâu. Phải xảy ra trong gia đình này.

- Anh làm tôi hoang mang.

- Thà rằng nh vậy còn hơn cho cô sắp bị người ta. Vào thời điểm thích hợp, cô sẽ biết, nh vậy hay hơn.

Pha Lê nhìn vào ánh mắt có rèm mi dài và chi chít của Phú Gia:

- Anh làm nh biết tôi đâu và có tâm trạng nh thế nào?

- Chính xác.

- Tại sao tôi phải tin anh?

Phú Gia bình thản:

- Vì đó là quy định của cô.

- Tôi cần nuôi cho nh còng hoàng phải không?

- Chuyện đó thì cô biết rõ mà. Nhưng vấn đề này không phải là cần nuôi mà phải hỏi là ai nuôi mới đúng. Tôi biết tu là thế của cô sống trong sự che chở của các vị. Trong nghèo khổ và chunhiu áp lực, nhưng cô đã không ng ng v n lên.

Câu nói trên nh mới là khen khi nh Pha Lê mới th a nh n. Cô có nói mới câu hỏi này ngay ng:

- May ph là tôi không có bạn trai, ch nh có ch c anh c ng biết.

Phú Gia biết nh:

- Nh vậy là cô đã tin tôi rồi.

Pha Lê ngó thêm mới lát u ng h t ly nh cam. Chút h i th nh nhàng của bu i chỉ u đ n buồng bên Phú Gia, t nhiên cô nghe lòng d ch u. Ngó tài x này có mới cái gì ó h n ng i mà cô không th phân tích c. Nhưng ngoài cái dáng cao to và phong cách lịch s kia, còn mới cái gì ó khi nh Pha Lê c m th y con ng i của anh ta v a đ đ i v a sâu l ng. Cô không biết Phú Gia

ang lãnh nhi m v gì ngoài chuy n lái xe, nh ng qua gi ng i u c a anh ã cho cô có chút bình yên qua bài h c x ng máu v a r i. Nh ng n u anh ta có là ai, nh th nào thì cô c ng m c, mi n là v i cô, anh ta t ra vô h i là c.

Pha Lê v nhà, Cô l p t c nh n ngay tô cháo cá th m ph c t tay thím Ba. n xong, cô l n ra gi ng ngh ng i. Hai hình nh l i hi n lên trong tâm trí cô: m t là c a Phú Gia, và m t là c a Th Phan. Nh ng v i m t cô gái lành tính nh Pha Lê, cô nh n ra l i nói ban chi u c a Phú Gia là úng. M t ng i có tâm h n cao th ng thì không th hành ng nh Th Phân ban tr a, dù cho anh có bi n minh th nào i ch ng n a. Cô nghe nh lòng h n m t chút khi có nh ng suy ngh chính ch n.

M i ngày sau, Bà Tuy t t b nh vi n tr v . Bà s nhà t nh d ng chu n b cho cu c ph u thu t s p t i.

Không có s xu t hi n c a H H i thì cu c s ng v n trôi trong yên l ng. Bu i t i, n i ngôi nhà thên thang này đ ng nh p áp h n vì có nhi u ng i cùng v ây ng ...

êm nay, Pha Lê c m th y l nh dù ti t tr i ang vào xuân p áp. Có m t c n m a gió ùa vò và hình nh cô không th y ánh sao ngoài c a s . Th thì gió t âu làm rêm c a lây ng nh th .

Ph n x t nhiên làm Pha Lê tr i d y b t èn lên. Có ai ó vào phòng cô tìm ki m cái gì ó. M y cái h c t b lòi ra, qu n áo v t lung tung. Có tr m ? Kinh kh ng th t! B ng đ ng Pha Lê ch t nh t i nh ng v n b ng ch ng ch c a mình, cô ch có nó là v t quý nh t mà thôi. Hên quá! Nó v n còn n m yên trong bìa da c ng. Cô ng i lên ng m c nh t ng hoang tàn mà h t h n, r i nh t m y th v ng vãi cho vào t , không bu n x p l i, vì cô bi t, n u ai ó mu n tìm ki m cái gì mà ch a ra, t t nhiên ng i ta s tr l i. Ch có cô không ch uu khoá c a phòng tr c khi i ng nên m i x y ra c s này.